

Publicerad 2016-04-20 20:07 av InteDinTyp

Du är ute ur mitt liv

Mardrömmarna kommer inte längre varje natt
Jag hemsöks inte av dig
Så fort jag blundar
Och din röst når mig inte längre när jag är ensam.

Blåmärkena är läkta sedan länge
Och de räknas numera som preskriberat
Även om jag fortfarande kan tvinga fram känslan
Som om det var igår.

Jag är inte längre rädd
för att släppa in någon i mitt liv
Inte rädd för att älska vänligheten
I en människa
Jag vill dela någonting med
Av oro för att jag ska förstöra
Den personen också.

Jag letar inte längre efter det du stulit från mig
Tryggheten,
Självkänslan,
Hedern
Och den självklara känslan
Att jag får ta plats.
Det har jag byggt upp
Tusen gånger om.

Dina blåmärken
Var smycken jag bar
Med ett alldeles för högt pris
Och nu
Har jag äntligen betalat klart.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren InteDinTyp med Poeter.se id #48765 innehar upphovsrätten